

je Majka Božja svojim štovateljima bez prestanka u njemu dijelila i koje su vjernike u nj privlačile. To su svetište podigli i trajno čuvali redovnici, koji su u katoličkoj Crkvi prvi nosioci pobožnosti i širitelji štovanja Majke Božje, da po Mariji dovedu duše k Isusu. Te tri okolnosti ispunjavaju se samo kod svetišta Gospe od Zdravlja.

Sve tri ove okolnosti živo su djelovale na vjernike u Splitu, da i oni u svetištu Gospe od Zdravlja časte Majku Božju, iskazuju Joj osobito štovanje i u svojim Joj se potrebama za pomoć utječu. Još god. 1765 upozorio je Splitane u himni Gospe od Zdravlja njezin pobožni pjesnik Fra Petar Knežević, da se više ne boje da će ih dušmani zaskočiti i svojim napadajem iznenaditi, jer da imadu Vrataricu, koja nad njima bdije, i moguću Pomoćnicu, koja djeli bezbrojne milosti. Ali ih je i upozorio, da Je štuju i da ne zaborave svoga duga prema Njoj. Do pred kratko vrijeme Dobri je bio samo varoš ili predgrađe Splita, izvan gradskih bedema, dok je sada treće gradsko okružje, a svetište Gospe od Zdravlja nalazilo se je pred sjeveroistočnim gradskim vratima. Stoga pjesnik nazivlje Gospu od Zdravlja Vrataricom Splita:

Splitne slavni, već ne boj se
Naskočenja dušmanskoga,
Al Nju poštuj i nemoj se
Zaboravit duga tvoga.

Imaš bdeću Vrataricu,
Koja čuva vrata tvoja,
I moguću Pomoćnicu,
Koje milost jest bez broja.⁶

Splitani su bili ponosni, što su dobili tako dobru Vrataricu i tako moguću Pomoćnicu, pa su Joj zaista bili pobožni i zahvalni. O. Bareza, za svoga starešinstva (1754—1757) ustanovio je, da se svake subote kupi ulje po Dobromu za kandelu pred Gospinim oltarom, a svake srijede po ostalim djelovima Splita i da to služi za uzdržanje crkve jednako kao i milostinja što se kupi preko sv. Misa i drugih funkcija.

⁶ Pisme duhovne, 132 sl.